

κινούμεθα ανοητότεροι· διότι αυτά κάπως ασχολούνται με ταύτα· ἀλλ' ἡμεῖς οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην τέρψιν καὶ διδασκαλίαν ἀποκομιζόμεν ἀπὸ τοῦ πάντερον τοῦ Κόσμου διδόντες ἀλλ' ἀπομένει τοῦτο δι' ἡμᾶς δι' ἑσέρας ἀκατανόητος καὶ διδόντες ἐπὶ σφραγίσιν ἐσφραγισμένων. Ἰνα θεράσωμεν κατὰ τὸ δυνατόν τὰς σφραγίδας καὶ ἀνοίξωμεν πρὸ τῶν ἐπιθαλμῶν τῶν ἀγνωστῶν μας τὴν ὑπέροχον ταύτην τοῦ Κόσμου συγγραφήν εἰς σειρὰν ἄρθρων ὅ' ἀσχελῆθῶμεν μετὰ τὸν κόσμον ἐν συνδυσμῷ πρὸς τὸ θεῖον.

Ὁ Δαυὶδ, ὁ Σακευρᾶς, ὁ Μ. Βασίλειος, ὁ Θεοδώρητος, ὁ Κλήμης Ρώμης, ὁ Μ. Ἀθανάσιος, ὁ Νύστης Γρηγόριος καὶ ἄλλοι ἐπεζητήσαν δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου ἐπὶ τὸ λαϊκώτερον καὶ ψυχαγωγικώτερον νὰ ἐμπνεύσουν εὐσέβειαν σταθεράν καὶ θαθεῖαν προκυλλάτονας ἅμα τὰ πλήθη ἀπὸ τὰ βέλη τῶν ὕλιστων καὶ ἀθέων. Θὰ προχωρήσωμεν δὲ ἐκ τῶν ἀπλουστερῶν πρὸς τὰ συνθετώτερα καὶ ἐκ τῶν ἀτελεστερῶν ἐπὶ τὰ τελειότερα. Καὶ τέλος θὰ καταλήξωμεν εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ οὐρανοῦ τοῦτο δηλ. τοῦ μικροκόσμου ἀνθρώπου. Καὶ οὕτω ὁ μικροκόσμος μετὰ τοῦ μεγαλοκόσμου ἐν ἁρμονίᾳ θὰ μας δώσουν τὴν ἐμπρέπουσαν περὶ τοῦ Δημιουργοῦ μαρτυρίαν.

ΚΡΟΥΕΙ.....

Κάποτε εἰς νέος ἐγκατέλειπε πατέρα, μητέρα, ἀδελφούς, ἀδελφάς κλπ. καὶ ἀπεδήμησε μακρὰν. Ἀλλ' ὁ φιλοστόργος πατήρ του μὴ δυνάμενος νὰ ὑπομείνῃ τὴν στέργειν τοῦ υἱοῦ του ἐκείνου, τοῦ ἔστω καὶ τόσον διεφθαρμένου, ἔσπευσε πρὸς συνάντησίν του ἄν καὶ ἀπέχον χιλιάδας μιλίων. Ἐπὶ τέλους μετὰ πολλοῦ κόπου καὶ ἐξευλιστικῆς ταπεινώσεως ἐν τῇ πορείᾳ του ὁ δυστυχὴς πατήρ ἐφύλασεν εἰς τὴν πόλιν ἔπου κατώκει ὁ ἀγνώμων υἱὸς του. Μόλις ὅμως ὁ υἱὸς ἐκεῖνος ἀντελήθη τὸν καθίδρων πατέρα του ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν σπεύδει... διατὶ νυμίζετε; διὰ νὰ κλείσῃ τὴν θύραν ἵνα μὴ εἰσέλθῃ, ὁ πατήρ του! Ὁ πατήρ του κρούει, ἀλλ' αὐτὸς δὲν ἀπαντᾷ. Καὶ πάλιν κρούει ἀλλὰ καὶ πάλιν σιωπᾷ ὁ υἱός. Δὲν ἀπεπίζεσται ὁ πατήρ ἀλλ' ἀρχίζει νὰ φωνάζῃ δυνατὰ «Τέκνον μου ἀνοίξον τὴν θύραν εἰς τὸν πατέρα σου» Οὐδεμίαν ἀπάντησιν «Τέκνον μου ἐπαναλαμβάνει ὁ ταλαίπωρος πατήρ ἤλθον ἀπὸ τόσον μακρὰν ἵνα σὲ ἐπαναφέρω εἰς τὸν οἰκόν μου. Θὰ τὰ ξεχάσω ὅλα ὡς νὰ μὴ ἐφυγες θὰ σὲ ἀγαπῶ».

Οὐδεμίαν ἀπάντησιν ἀπὸ τὴν ὡς λίθος σκληρὰν τοῦ υἱοῦ καρδίαν. Πόσον σκληρὸς καὶ ἀπάνθρωπος! Ἀλλὰ παρόμοιόν τι δὲν συμβαίνει καὶ μετὰ τὸν οὐράνιον Πατέρα μας; Διαρκῶς καὶ ἑκεῖνος κατελθὼν ἀπὸ τὰ ἀπέραντα τοῦ Οὐρανοῦ ὕψη δὲν κρούει πρὸ τῶν πυλῶν τῆς καρδίας μας; Αὐτὸς μὲ ψυχικὸν πόνον ἀνεκφραστον δὲν φωνάζει διαρκῶς «Ἄγετε τὰ παιδιά ἐλθεῖν πρὸς με;» Ὑπάρχουν ἄρκετοι τρόποι καθ' οὓς κρούει ἑκεῖνος! καὶ διάφορα τὰ ὄργανα δι' ὧν ἐνεργεῖ. Ἀντελήθημεν ποτὲ κανὲν τοῦ Κυρίου κρούσμα; Ἐδώσαμεν ἀπάντησιν; Τὸν ἐκαλέσαμεν νὰ συγκατοικήσωμεν; νὰ τὸν κάμωμεν φίλον, σύντροφον, συνδιαιτημόνα; Μήπως καὶ ἡμεῖς τοῦ φερόμεθα ὅπως ὁ ἄνω νεανίας; Σκληρὸν τὸ λακτίζειν πρὸς κέντρα φίλοι μου! Μὴ κωφεύωμεν ἰδοὺ Αὐτὸς διαρκῶς Κρούει.

ΠΟΘΕΝ ΤΟ ΦΩΣ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ;

Ἡ πηγὴ τῆς θεριμαντικῆς καὶ φωτιστικῆς δυνάμεως τοῦ ἡλίου εἶναι εἰσέτι ἀγνωστος παρ' ὅλας τὰς μελέτας καὶ ἐκζητήσεις τῶν ἀστρονόμων καὶ φυσιοδιδόνων. Ἀπότινος προτάθη νέα θεωρία πρὸς λύσιν τοῦ ἀλύτου τοῦτου ζητήματος. Κατὰ τὴν θεωρίαν ταύτην ἡ δυνάμις τοῦ ἡλίου ἐγκείται εἰς τὴν ἀποσύνθεσιν τῶν ἀτόμων τοῦ καὶ οὐχὶ εἰς συνήθεις χημικὰς καὶ φυσικὰς ἐνεργείας. Ἡ ἀποσύνθεσις τοῦ ραδίου καὶ μόνον γεννᾷ τοὐλάχιστον 10 ἑκατομμύρια φορές μεγαλυτέραν θεριμαντικὴν καὶ φωτιστικὴν δυνάμιν ἀπὸ εἰσδηλίπαστε γνωστῆς, φυσικῆς ἢ χημικῆς ἐνεργείας ἢ συνθέσεως. Ἐν δὲ τῷ ἡλίῳ ἐκτὸς τοῦ ραδίου ὑπάρχουσι καὶ μολύβδος καὶ ἡλιον ἄτινα εἶναι στοιχεῖα ραδιενεργά. Φαίνεται ὅμως ὅτι καὶ ἄλλα ἀγνωστα στοιχεῖα ὑπάρχουν ἐν τῷ ζωοδότῃ ἡλίῳ.

Διότι τὰ γνωστὰ δὲν ἀρκοῦν νὰ παραγάγουν οὔτε τὸ 1/4 τῆς θεριμότητος ἣν ἴδῃ κέκνηται ὁ ἀναξ τῆς ἡμέρας. Καὶ ἂν παρ' ὅλας τὰς ἐπιστημονικὰς προσόδους ἀγνοοῦμεν τόσον ἀπλὰ ζητήματα πῶς θὰ τολμήσωμεν νὰ θεωρήσωμεν ὡς ἀποδεικτὸν τὸ εὔσει ἀκατάληπτον πρόσωπον τοῦ Θεοῦ;

ΓΝΩΜΑΙ ΣΟΦΩΝ

2) Πᾶς ὅτ' ἐπὶ γῆς καὶ ὑπὸ γῆν χρυσὸς οὐκ ἀντάξιός ἀρετῆς.

Πλάτων

3) Εἰς ἀνθρώπον ἀγαθὸν οὐδὲν κακὸν ὑπάρχει οὔτε ἐν ὄσῳ ἤ ἰσῳ οὔτε μετὰ θάνατον.

Πλάτων

4) Ἡ ἀρετὴ καὶ μετὰ θάνατον λάμπει.

Εὐριπίδης

5) Ἡ ἀρετὴ ὅσον περισσότερον τὴν μεταχειρίζεσθαι τόσῳ περισσότερον λάμπει.

Εὐριπίδης

6) Ὅπλον μέγιστον τοῖς ἀνθρώποις ἡ ἀρετὴ.

Σοφοκλῆς

7) Ἡ ἀρετὴ εἶναι ὃν ἀκούσιον, ἀδέσποτον καὶ παντὸς φόβου καὶ ἀνάγκης ἐλευθερον.

Χρυσόστομος

8) Οὐδὲν σεμνότερον καὶ βεβαιότερον τῆς ἀρετῆς.

Ἰσοκράτης

9) Ἡ ἀρετὴ εἶναι ὡφελιμώτερα τοῦ πλοῦτου καὶ χρησιμώτερα τῆς εὐγενείας.

Ἰσοκράτης

11) Τὸν μὲν ἀδάμαντα τὸ σχῆμα τὸν δὲ ἀνθρώπον ἢ πράξις κοσμεῖ.

Πλούταρχος

12) Μόνοι αἱ τῆς ἀρετῆς κτήσεις εἶναι βέβαιαι.

Εὐριπίδης.

ΘΕΙΟΝ ΚΥΡΗΓΜΑ

Ἐκάστην Κυριακὴν καὶ ἑορτὴν ἐν τῷ ἱερῷ Ναῷ τοῦ Παντοκράτορος γίνονται τρία κηρύγματα ὑπὸ τοῦ αἰδ. κ. Προέδρου τῆς Ο.Χ.Ε.Ν.Π. Τὰ δύο κατὰ τὰς δύο λειτουργίας τὴν πρώτην καὶ τὸ ἕτερον 4. μ.μ.